

HOMILIE H. DRIE-EENHEID. ZONDAG NA PINKSTEREN ZA 15 / ZO 16 JUNI 2019

Kijkt u wel eens naar het tv-programma waarin mensen op zoek zijn naar hun echte ouders? Iemand is als kind geadopteerd, maar wil, ondanks dat de nieuwe ouders lief en goed zijn, toch zijn ware moeder ontmoeten. Zoeken naar de oorsprong drukt een diep menselijk verlangen uit. Misschien kan men ook het zoeken naar God op deze wijze verklaren. Mensen zijn zoekende wezens en willen dat het eigen leven geen toeval is, maar een oorsprong van liefde heeft, die is en die blijft, altijd. Vroeger was het bestaan van God voor het merendeel der mensen vanzelfsprekend. De wereldgodsdiensten bevestigden dit. Nu hebben we te maken met een grote groep die niet in God gelooft en zich zelfs atheïst noemt. Bij de eedaflegging van onze volksvertegenwoordiging beperken velen zich tot: "Dat beloof ik." Soms wordt ook de indruk gewekt dat God op zijn retour is. We zouden kunnen aftellen, wanneer de laatste gelovige overleden zal zijn.

We weten, dat tegenwoordig niet iedereen het geloof van huis uit meekrijgt. Maar we weten ook, dat mensen die het geloof niet hebben meegekregen toch, soms na jaren zoeken, tot geloof komen en er dankbaar om zijn. We kennen een groep van nieuwe katholieken. Het zijn meestal zeer overtuigde mensen. We weten ook, dat mensen, die zich van huis uit katholiek noemen, soms jaren geen kerk bezoeken, om daarna weer terug te keren omdat ze er toch niet los van komen en blij zijn als ze het geloof weer teruggevonden hebben. Ook is het waar dat de niet-gelovige de gelovige uitdaagt en bevraagt op de oprechtheid van zijn geloof, dat ook omgekeerd de gelovige de niet-gelovige de vraag kan voorleggen, waarom hij/zij ervan uitgaat dat er geen God bestaat. De niet-gelovige voelt vaak ook een twijfel. "Misschien toch. Misschien bestaat God toch." Juist nu willen wij het zoeken naar God niet uit de weg gaan. We kunnen in deze tijd vaststellen, dat wat de ene generatie als ballast heeft afgeworpen, de volgende generatie weer gaat zoeken.

God hoort bij mensen. Mensen horen bij God. Vanaf de eerste bladzijden van de bijbel kunnen we lezen, dat God zich aan mensen laat kennen. Zijn naam luidt: "Ik ben die is." Dwz: "Ik ben er voor jou. Ik ben er altijd. Ik ben de Schepper van alle leven." Hij is niet het bedenkfel van mensen, maar onverwacht kan Hij mensen raken. Ook gestudeerde mensen van deze tijd, voor wie God er aanvankelijk nauwelijks toe deed. Onverwacht voelen ze zich geraakt en kunnen niet anders dan zich gewonnen geven. Zo vertelt Andries Knevel, hoe voor hem het geld tot god geworden was. Dat leek hem de toekomst. Maar opeens overkwam het hem en gingen hem de ogen open, en keerde hij terug en is nu een overtuigde christenmens.

Ons geloof heeft zijn wortels in de joods-christelijke traditie. We kunnen daarover lezen hoe God Abram aansprak. Ook de moslims sluiten zich aan bij dat bijzondere moment dat God Abram aansprak. Zo delen zij met ons het geloof in God die zich aan Abram openbaarde. Joden, christenen, en moslims nemen aan dat Abram omwille van een roepstem zijn land heeft verlaten en zich aan die Roepende Stem heeft toevertrouwd.

Zo benaderen wij vanuit de bijbel God als een persoon die ons aanspreekt en die wij eveneens kunnen aanspreken. We kunnen tot Hem bidden, maar ook Hem bevragen en Hem onze zorgen toevertrouwen. Altijd is er ook die vraag "Waarom? Het kan een waarom zijn van verwondering vanwege de pracht van de schepping zoals verwoord in de lezing. Maar ons bevragen van God kan ook het waarom zijn vanwege het leed dat ons treft: een sterfgeval van een dierbare, nog veel te jong. Ons bevragen van God kan ook zijn vanwege de macht van het kwaad dat we om ons heen zien. Mensen kunnen elkaar naar het leven staan. Waarom laat God dat gebeuren? Maar ook weten we dat we niet

alles op God kunnen afschuiven, waar wij ons als mensen juist zelf schuldig maken.

God en mens horen bij elkaar. In de menswording van God in Jezus krijgt dit de hoogste invulling. "Wie Mij ziet, ziet de Vader," zegt Jezus. Na Jezus' verrijzenis uit de dood blijft Hij ons nabij door de heilige Geest, zijn levenskracht en liefde.

Er zijn vele pogingen gedaan om de Drieëne God uit te leggen. Soms slaagt de kunst er nog het meeste in. De Zwitserse Zuster Caritas Müller maakte een mooie keramiek. Ze noemt het de 'barmhartige Drie-eenheid'. In het midden ligt een mens. Rondom hem: de hemelse Vader die hem optilt, de Zoon die hem de voeten wast, en de Geest die hem leven inblaast.

Beter kan ik het niet uitleggen. Amen.